

2. Второто правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си преценка за ЕЕГ като помощ. Във връзка с това той посочва по-специално, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала ЕЕГ от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е било налице прехвърляне на държавни ресурси. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на ЕЕГ от 2000 г. в ЕЕГ от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на изслушване

— По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е издал обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Grupa Azoty АТТ Polymers/Комисия

(Дело Т-270/14)

(2014/С 223/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Grupa Azoty АТТ Polymers GmbH (Губен, Германия) (представители: Rechtsanwälte H. Janssen и S. Kobes)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Подкрепа за електроенергията от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по ЕЕГ за енергоемките потребители,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „ЕЕГ“) допълнителна такса по ЕЕГ и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производство по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второто правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери оценката на EEG като помощ. В това отношение той посочва по-специално, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Третото правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на правото на изслушване

— По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е издал обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Styron Deutschland/Комисия

(Дело T-271/14)

(2014/C 223/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Styron Deutschland GmbH (Шкопау, Германия) (представители: H. Janssen и S. Kobes, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.